

بسم الله الرحمن الرحيم

نسل کشی مسلمانان روهینگیا پیوسته خلای اخلاقی دموکراسی را نشان می دهد

(ترجمه)

خبر

دفتر نماینده گی پناهنده گان سازمان ملل به روز جمعه ۸ سپتمبر سال جاری اعلام نمود که حد اقل ۲۷۰ هزار مسلمانان روهینگایی در دو هفته گذشته از زیر یوغ استبداد دولت راخین در میانمار فرار کرده اند تا از خون ریزی و قتل عام شان که توسط نظامیان مسلح بودایی در این منطقه صورت می گیرد، رهایی یابند که این تقریباً معادل یک سوم حصه مسلمانان روهینگیا در میانمار است.

بر اساس آمار سازمان ملل، تا حال ده ها هزار تن از مسلمانان به دلیل میزان خشونت هایی که با آن روبرو هستند، از این کشور فرار کرده اند. یانگی لی، گزارشگر ویژه سازمان ملل در حقوق بشر برای میانمار به روز جمعه گفت: «از ۲۵ اگست به این سو حداقل هزار تن در نتیجه خشونت ها کشته شده اند.» هم چنان وی تأکید نمود که این رقم به احتمال زیاد ناچیز است. در کنار این مرگ و میرها توسط رژیم میانمار و تروریست های بودایی، رسانه ها نیز گزارش داده اند که ده ها تن از زنان و کودکان روهینگایی که می خواستند، از زیر بار خشونت ها توسط قایق به بنگله دیش فرار نمایند، غرق شده اند.

یک تن از نگهبانان مرزی بنگله دیش به CNN گفته است که به روز چهارشنبه ۶ سپتمبر تنها ۸ تن از اجساد را در ساحه ی بنگله دیش از کنار رودخانه ناف دریافت کرده اند که نیمی از آن ها را کودکان تشکیل می دهند. گزارشات نشان می دهد که ماین گذاری

های زمینی در مسیر فرار پناهنده گان روهینگایی توسط نظامیان میانمار در مرزهای این کشور با بنگله دیش به طور جدی تعدادی از کودکان را زخمی کرده است.

تبصره

علی رغم شواهد روشن در مورد مبارزه وحشیانه ی نسل کشی و پاکسازی قومی توسط ارتش خون خوار میانمار علیه مسلمانان روهینگیا، آن سان سوچی رهبر بالفعل میانمار، عروسک غربی و قهرمان دموکراسی، مکرراً از خشونت علیه مسلمانان در این کشور انکار نموده و گفته است: «وضعیت آن گونه که بسیار بد به نظر می رسد، نیست.» او هم چنین تلاش کرده است که این قتل عام غیرنظامیان بی گناه مسلمان را با پوشش جعلی تحت نام مبارزه علیه تروریست ها توجیه کند. در همین حال، انجام چنین فجایع مرگ بار و درد بر انگیز برای رژیم خون خوار میانمار و دولت های دموکراتیک، جزء یک تجارت معمولی چیزی بیش نیست. دولت های دموکراتیک به رغم مشارکت شان در خون ریزی مسلمانان توسط رژیم میانمار، به حمایت از سوچی، برخاسته و از هرگونه کمکی دریغ نمی کنند، ارتباط شان را با این رژیم رد نموده و طوری نشان می دهند که گویا هیچ گونه رابطه ای در نسل کشی مسلمانان روهینگیا توسط رژیم خون خوار و مستبد میانمار ندارند.

همه این ها یک بار دیگر چهره ی زشت واقعی نظام دموکراتیک دست ساخته بشر را نشان می دهند و آن گاه که منافع شان در معرض خطر قرار گیرند، ظلم و سلاخی مسلمانان بی گناه را نادیده می گیرند. این نشان دهنده خلای نظام کاذب است که خود را به عنوان قهرمان حقوق بشر معرفی می کند. این در حالی است که کشتار جمعی هم زمان مسلمانان، تخریب کل روستاها و اخراج بیش از یک چهارم حصه نفوس (یک میلیون غیرنظامی بی گناه) از خانه های شان طی یک یا دو هفته به دلیل مبارزه وحشیانه و خشونت علیه شان، به عنوان یک واقعیت ناخوشایند که نباید منافع سیاسی و اقتصادی نظام خون خوار میانمار را در معرض خطر قرار دهد، به نمایش گذاشته می شود.

حتی استفاده از اصطلاح "نسل کشی" یا "پاکسازی قومی" توسط آن دسته از سیاست مداران و رهبرانی که از این نظام دموکراتیک حمایت می کنند، پشت پرده ی سیاسی داشته و بر اساس منافع سیاسی استوار می باشد؛ در حالی که واقعیتی که باید در نظر گرفته شود، نادیده گرفته می شود.

امروزه دولت های دموکراتیک در جهان این قتل های عام را می بینند، فریاد زنان و فرزندان بی گناه را می شنوند و پا روی پا گذاشته بی عدالتی های عجیب و غریب و استبدادهای گوناگون را که از دیدن آن مو در بدن راست می شود، نظاره می کنند و با کمال بی حیایی طوری تظاهر می کنند که گویا خیر و خیریت باشد و اصلاً چیزی را ندیده اند. ایشان بر اساس عقیده ای که نسبت به ایدیولوژی غیر انسانی سرمایه داری دارند، نمی خواهند زنده گی بی گناهان را که روزانه قتل عام می شوند، نجات دهند. با این

حال، آن‌ها ادعا می‌کنند که دموکراسی نظام متمدن است و نظام اسلامی-که حفاظت از انسان و ارزش‌های انسانی را از زیر بار این گونه جنایات و ظلم استبدادگران از واجبات اش می‌باشد- نظام وحشی و بربریت است. سبحان الله!

هر نظامی که وجدان اخلاقی آن با پول خریداری شد، هرگز نظام خوبی برای حاکمیت بر مردم نخواهد بود. در واقع، دموکراسی نظامی است که بر اساس دروغ استوار و با حق آشکارا در تناقض قرار دارد؛ زیرا در این نظام دروغ، بی‌عدالتی و وعده‌های دروغین برای مردم، ثابت نموده است، این نظام نظامی نیست که باعث رفاه و آسایش بشریت باشد. حقیقتاً که این جهان نیازمند نظامی است که دارای وجدان اخلاقی باشد تا از چنین جنایات وحشتناک علیه بشریت مبراء بوده و امور زنده‌گی و کرامت انسانی را بالاتر از هرگونه منفعت سیاسی و اقتصادی قرار دهد.

حقیقتاً این امت نیازمند نظامی است که تأمین‌کننده منافع و ارزش‌های اسلامی باشد. دولتی که رهبر آن مکلف است تا از خون، مال و جان مسلمانان حفاظت کند. دولتی که نظام اسلامی آن پناهگاه زنده‌گی با ارزش و حقوق کامل شهروندی اسلامی را به مؤمنان مظلوم بدون توجه به این که از کجا می‌آیند فراهم خواهد کرد. این دولت جزء دولت خلافت بر منهج نبوت چیزی دیگری نمی‌تواند باشد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا...﴾

[نور: ۳۹]

ترجمه: کسانی که کافر شدند، اعمال‌شان هم چون سرابی است در یک کویری که انسان تشنه از دور آن را آب می‌پندارد؛ اما

هنگامی که به سراغ آن می‌آید چیزی نمی‌یابد...

نویسنده: نسرين نواز

رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۲ ذی الحجہ ۱۴۳۸ هـ.ق

۱۳ سپتمبر ۲۰۱۷ م